

Перелік використаних джерел:

1. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. No 2939-VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>

УДК 330.341.1

Мизак Зоряна

студентка групи ПФс-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Дячун Ольга

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Zoriana Myzak

student of the group PFs-31

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Olga Diachun

PhD (Economics), Docent

Associate Professor Department of Economics and Finance

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

ВИЩА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ І НЕДОЛІКИ HIGHER EDUCATION IN UKRAINE: PROSPECTS AND DISADVANTAGES

Сучасне суспільство і державу важко уявити без належної уваги до освіти та науки, які є вагомим рушієм суспільного прогресу та економічних, соціальних і правових зрушень. Основними чинниками, що впливають на рівень та якість життя громадян є освіта та наука. Тому багато держав світу рухаються шляхом удосконалення та розвитку вище зазначених чинників, у тому числі вищої освіти.

Із розвитком вищої освіти тісно пов'язаний стан молодіжної політики у державі, у тому числі доступ молоді до вищої освіти. Ефективна молодіжна політика у державі, у тому числі доступ молоді до вищої освіти. Ефективна молодіжна політика, на наше переконання, це: високий рівень життя у державі; доступ молоді до середньої та вищої освіти, охорони здоров'я, ринку праці та інших сфер життя; розвиток фізичної культури та спорту; доступ молоді до організації бізнесу.

З проголошенням незалежності Українською державою було закладено початок розбудови національної вищої освіти. Увага молодій державі до освіти мала цілком закономірний характер як до складової освіченості населення, можливих потенційних реформ. Доречно зазначити, що за радянської доби на теренах України було організовано провідні освітні та наукові центри. Вони стали флагманами розвитку освіти та науки. Також протягом періоду незалежності відроджуються та розвиваються старі освітні та наукові центри. Однак, незважаючи на те, що протягом усього періоду незалежності в Україні активно формувались та розвивались ЗВО, вони не стали продуктивним рушієм економічних, соціальних та правових реформ. Головним чином це пов'язано з тим, що держава не стимулювала розвиток якісних, інноваційних, дослідницьких освітніх центрів, не долучала їх до очевидних та закономірних реформацій. Це ж стосується результатів дисертаційних, монографічних досліджень, які сьогодні не затребувані для реформ, водночас наука продовжує бути у «немилості» у суспільства і держави. ЗВО розвивалися та

розвиваються без урахування потреб суспільства та держави. На відміну від провідних демократій світу, де освіта і наука перебувають у полі зору державних політик та стратегій, в Україні такий підхід відсутній.

Незважаючи на те, що останнім часом лунає критика щодо кількості ЗВО, видається, що це питання є суперечливим. Держава у цій ситуації мала б звертати більше уваги підвищенню вимог до якості освіти, мотивації ЗВО, студентів та викладачів.

Варто зазначити, що протягом 1993-2006 рр. в Україні проходило введення різних незалежних форм оцінювання вступників до ЗВО. У 2006 р. відбулося впровадження зовнішнього незалежного оцінювання (далі – ЗНО) у системі загальної середньої освіти. Безумовно, ЗНО стало вагомим кроком проти корупції в освіті, організації рівних умов вступу до ЗВО. Але комплексна реформа вищої освіти неможлива без якісної та системної реформи середньої освіти.

Великі надії на якісне та систематичне реформування вищої освіти є невід’ємною частиною Закону України «Про вищу освіту» 01.07.2014 р. Хоч він позитивно та конструктивно спрямований, проте він не став законодавчим поштовхом якісних реформ. Водночас нововведення у вищій освіті, покликані розвивати її у міжнародному напрямі, дали поштовх певній тенденції. Тому доцільним стало звернути увагу на основні проблеми. По-перше, вища освіта не є цілком доступною, особливо для молоді, учасників АТО, осіб з інвалідністю тощо. Організації та проведення ЗНО ідуть паралельно з дотриманням основоположних прав людини, освітніх потреб окремих категорій соціально вразливих груп населення. Незовсім переконливими видаються запровадження ЗНО до вступу на навчання за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб на магістратуру. Талановита молодь переважно вибирає зарубіжну вищу освіту через перспективу гнучких правил вступу, освітній процес, можливість працевлаштування в інших країнах. Тому доречно можна сказати, що наша держава фактично є спонсором вищої освіти в Польщі, Чехії, Словаччині тощо. По-друге, законодавство не мотивує модернізацію розвитку ЗВО, партнерства з бізнесом, роботодавцями, владними інституціями, запровадження гнучких методик викладання, вступ у міжнародну освітню спільноту. По-третє, сучасна вища освіта мотивує студентів до належного навчання аби отримати глибокі знання. Модель проведення лекцій та семінарів потребує суттєвих змін на користь практичних занять, де домінуватимуть практичні завдання, лабораторні роботи, стажування тощо. По-четверте, відсутність мотивації викладачів.

При цьому завданнями суспільства та держави – повернення авторитету вищої освіти як рушійної сили якісної і системної реформи.

Основними напрямками реформування вищої освіти є забезпечення розвитку інклюзивної вищої освіти, реальної самостійності, незалежності ЗВО, посилення механізмів їх фінансового забезпечення, стимулювання інвестицій в освіту та науку; забезпечення більш ефективних та дієвих правил проведення ЗНО; звільнення від ЗНО осіб з інвалідністю першої та другої груп, учасників АТО, їхніх дітей, осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, осіб, які навчаються за власні кошти (кошти фізичних та юридичних осіб), натомість запровадити співбесіду; посилення у вищій освіті рівня вивчення української мови та іноземних мов, правничих наук, наук про права людини, військової підготовки та стимулювання розвитку фізичної культури та спорту; мотивування ЗНЗ запроваджувати гнучкі та дистанційні форми навчання для людей з особливими освітніми потребами, у тому числі для людей з інвалідністю; перегляд кваліфікаційних вимог з питань знання викладачами іноземних мов (рівень B2), запровадження адекватного перехідного періоду (до семи або десяти років); мотивування активного вивчення науково-педагогічними працівниками іноземних мов дистанційно; перегляд вимог щодо баз Scopus, Web of Science та, відповідно, розширення переліку наукометричних баз для публікацій науково-педагогічних працівників, доручення уряду, МОН забезпечити їх доступність; розробка якісних та системних змін до Закону України «Про вищу освіту» щодо реального доступу до вищої освіти з урахуванням позиції експертів, науковців, вчених, та позиції наукових шкіл.

Перелік використаної літератури:

1. Перспективи реформування вищої освіти в Україні: основні напрями. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/9930/1/57.pd>

УДК 338.2

Мищишин Андрій

студент групи ПФс-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Нагорняк Ірина

старший викладач

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Andrii Myshchyslyn

student of the group PFs-31

Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Iryna Nahornyak

Senior Lecturer

Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ: ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ MODERN TECHNOLOGIES: IMPACT ON THE ECONOMY OF THE COUNTRY

Індустрія програмної продукції найбільший економічний сектор, який не потребує для свого розвитку великих затрат, так як машинобудування, металургія, хімічна промисловість чи інші галузі. З кожним роком вклад ІТ в економіку України зростає шаленими темпами, в майбутньому вплив ІТ буде тільки збільшуватись в економіці і в суспільстві в цілому. Розвиток ІТ в стислий термін дасть змогу збільшити ВВП країни, забезпечити валютні надходження до української казни.

Сьогодні потреба людини у використанні обчислювальної техніки та автоматизованих програмних забезпечень обумовлена ускладненням роботи сучасної людини. Важливою сферою використання інформаційних технологій є бізнес. Бізнес це сфера людської діяльності за допомогою якої людина отримує прибуток. Людина повинна володіти певними вміннями і знаннями, та певними особистістими характеристиками для просування у цій сфері. Однак підприємницьких вмінь не достатньо щоб вести бізнес діяльність впевнено. Помічником який збереже сили, час, та нерви можуть бути інформаційні технології. Інформатизація бізнесу призводить до його продуктивного і динамічного розвитку завдяки можливості зберігання і перенесення даних в електронному вигляді.

Основні автоматизовані інформаційні системи, що сприяють розвитку сучасного бізнесу

- системи для ведення бухгалтерського обліку;
- міжнародні системи взаємодії;
- користувацькі інтернет системи, що містять інформацію про діяльність організації;
- системи безпеки та захисту інформації;
- ЕВР системи (Enterprise Resource Planning, планування ресурсів підприємства).

1. Системи для ведення бух. Обліку були створені для управління господарською діяльністю підприємства, будучи інструментом зв'язку між діяльністю та особою яка приймає